

forslag nr. L 104 og nr. L 105, mens vi afviser Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 3.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Baggrunden for de to lovforslag og også for beslutningsforslaget og det forarbejde, der ligger forud, er jo et ønske om, at unge mennesker og også voksne, når de træffer valg om uddannelse, træffer det på det bedste og mest sikre grundlag, og tankegangen bag er jo, at man gerne vil undgå, at for mange vælger forkert og foretager omvalg og senere et fravalg.

Vi er selvfølgelig også optaget af, at så mange som muligt vælger rigtigt, men jeg vil godt sige, at en gang imellem tror jeg, at man fokuserer meget på, at hver eneste gang en vælger noget andet senere, så er der tale om et spild. Det behøver der altså ikke at være tale om. Det kan også godt være, at de pågældende mennesker har lært noget undervejs i deres uddannelse.

Når jeg ser forskellige menneskers beskrivelser af sig selv, når de fortæller om deres livsforløb, og hvor godt det har været, så kan jeg se, at mange af de mennesker, som har lejlighed til at fortælle om sig selv – det er som regel dem, det går rimelig godt med – har været igennem mange ting igennem deres livsforløb, og jeg tror ikke, de selv betragter det som nederlag, og at der var tale om, at det omvalg, de foretog, var et negativt valg.

Så jeg vil godt have lov til at understrege, at det ikke er sådan, at man for alt i verden skal undgå, at folk selv senere vælger noget andet, når de er i gang med en uddannelse. Det kan være meget, meget klogt, og det er måske netop ud fra deres egen erfaring, at det er det fornuftigste.

Men det er klart, at hvis det er noget med, at man vælger en forkert uddannelse og er gået i gang med den og så på den måde i virkeligheden kommer helt galt ind på den fra start af og ingen glæde får af den, så er det da selvfølgelig langt bedre og rigtigere, at vedkommende vælger rigtigt fra starten af.

Jeg vil også godt sige, at uanset at det kan være et fornuftigt formål, at man netop vælger rigtigt allerførste gang, så er det jo ikke givet, at ethvert forsøg på at lave nogle ændringer også tilgodeser dette formål.

Jeg vil i den forbindelse godt, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, hæfte

mig ved, at der i lovforslag nr. L 104, § 1, stk. 3, ikke nævnes noget om, at de unge mennesker selv kunne have et ønske om en bestemt uddannelse, og det er jo helt centralt. Hvis ikke man synes, at det, man er gået i gang med, er sjovt, interessant, engagerende, livsbekræftende, så nytter det jo ikke noget, at man får at vide, at der er job bagefter, hvis man bare tager den uddannelse.

Derfor går jeg ud fra, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at enten er der tale om en lapsus, eller også er der i hvert fald tale om noget meget alvorligt, hvis ikke man mener, at det er helt, helt afgørende, at de unge menneskers egne ønsker og interesser også spiller ind i den her forbindelse, og at man ikke bare fokuserer på, at der nok er jobmuligheder bagefter. Der må man jo sige, at hvis man skal se primært på jobmuligheder bagefter, så er det svært at sige, hvad der er af jobmuligheder om 5, 10 år afhængig af, hvornår det pågældende uddannelsesforløb er afsluttet.

Det siger sig selv, at tanken om at gennemføre bedre uddannelser af vejledere er rigtig. Om det så er skruet sammen på den helt korrekte måde hermed, tør jeg ikke sige, men vi kan i hvert fald være enige i: At få en bedre uddannelse af vejledere er fornuftigt.

Kl. 11.45

Det er også fornuftigt at se uddannelsesvejledningssystemet i en større sammenhæng. Det kan også være fornuftigt, at man tænker meget tværsæktorielt hele tiden, men spørgsmålet er, om dette så samtidig betyder, at man mister noget i forhold til den vejledning, som foregår i dag, for det er jo ikke sådan, at vejledningen i dag er elendig. Der kan være enkelte steder, hvor vejledningen helt klart kunne blive meget bedre, bl.a. takket være at vejlederne blev dygtigere.

Men den måde, som vejledning foregår på f.eks. i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne, ved at det er nogle mennesker, som eleverne kender, der giver dem råd, er en kæmpestor fordel, og derfor skal vi da være meget opmærksomme på, hvad der sker, i forhold til at man altså nu får et vejledningssystem, som godt nok er mere professionelt og dygtigt og ved noget, men den nære berøring til de unge mennesker kan i den forbindelse være gået tabt.

Det er også noget, som jeg godt vil sige om andre dele af forslaget, nemlig at man altså bygger en hel masse op, og der er det så spørgsmå-